

Tokom cele godine održavani su bilateralni skrininzi za brojna poglavlja. Mada je Vlada često najavljivala da će do kraja godine najverovatnije biti otvorena poglavlja 32, 23 i 24, do kraja godine nije otvoreno ni jedno poglavlje. Do zastoja je došlo pre svega zbog činjenice da normalizacija odnosa Beograda i Prištine teče veoma sporo. Normalizacija odnosa sa Kosovom bila je bitan uslov da pregovori sa Srbijom budu otvoreni i upravo će ona biti jedan od ključnih merila uspeha Srbije na putu ka članstvu u EU. Osim objektivnih okolnosti, poput višemesečnog zastoja u formiranju vlade na Kosovu posle izbora održanih u junu ove godine, zvaničnici EU ocenili su da postoje i subjektivni razlozi na srpskoj strani, pre svega, nepotpuna implementacija Briselskog sporazuma.

Savet EU je u decembru 2014. potvrdio svoju privrženost proširenju, ali uz „stroge i poštene uslove i načelo sopstvenih zasluga, s tim da i EU bude sposobna da to ostvari“.

U skladu sa ovim zaključkom, Nemačka je zatražila da se prvo otvori poglavlje 35 koje se odnosi na Kosovo, iako je želja srpske strane bila da to bude poglavlje 32 (finansijska kontrola). Zastoj u zvaničnim pregovorima doveo je i do pojačane antievropske retorike u medijima u Srbiji.

Druga važna prepreka evropskom putu Srbije je oklevanje Vlade Srbije da spoljnu politiku uskladi sa zajedničkom spoljnom i bezbednosnom politikom EU, pre svega po pitanju pridruživanja Srbije sankcijama koje je EU uvela protiv Rusije zbog krize u Ukrajini. Premijer Vučić i drugi članovi Vlade objašnjavaju odluku da su razlozi zbog kojih nisu spremni da uvedu sankcije Rusiji posebne veze koje tradicionalno postoje između Srbije i Rusije i konkretnom ekonomskom štetom koju bi sankcije nanele Srbiji. Komesar za proširenje EU Johaneshan Han ponovio je u nekoliko navrata da Srbija treba da uvede sankcije Rusiji, jer bi trebala da uskladi svoju spoljnu politiku sa EU.

Spoljna politika Srbije nije još uvek jasno definisana. Upadljivo je da se često u javnosti pojavljuju oprečne izjave koalicionih partnera na vlasti kada je u pitanju spoljnopolitički smer Srbije. Stiče se utisak da politika predsednika Srbije Tomislava Nikolića, inače suosnivača Srpske napredne stranke, nije ujednačena s politikom Vlade, odnosno politikom Aleksandra Vučića, sadašnjeg predsednika SNS i Vlade Srbije. Utisak je da postoji izvesni broj uticajnih političara u Srbiji koji su više naklonjeni Rusiji nego Evropskoj uniji i koji veruju da Srbija ne treba da se osloni isključivo na evropske partnere i usmerava svoje spoljnopolitičke aktivnosti u pravcu evropskih integracija već da je moguće paralelno voditi politiku oslonca na druge partnere, prvenstveno Rusiju i Kinu. Takva politika ima podršku jednog dela građana Srbije koji smatraju da je Rusija prirodni prijatelj i najveći donator Srbije. Budući da je 2014. godina bila godina u kojoj se obeležavalo 70 godina od oslobođenja Beograda u Drugom svetskom ratu u kome su učestvovalе trupe SSSR, u Beogradu je 16. oktobra (četiri dana ranije) organizovana vojna parada kako bi na njoj bio prisutan predsednik Rusije Vladimir Putin.

U spoljnopolitičke uspehe Vlada ubraja i samit Kine i 16 zemalja istočne i centralne Evrope održan decembra ove godine u Beogradu. Na samitu je dogovorena ekonomska saradnja s Kinom i iskazana je zainteresovanost kineskih investitora za ulaganje u Srbiju.

Međunarodne ekonomske i finansijske okolnosti takođe ne idu u korist Srbiji. Evropska unija, koja je i dalje najveći donator i investitor u srpsku privredu, je u stagnaciji i bavi se rešavanjem unutrašnje konsolidacije. S druge strane stanje ekonomije u Srbiji je veoma zabrinjavajuće, privreda je u recesiji, treći put od 2008. godine, a po procenama ekonomista ostvariće pad od 2% u ovoj godini. Vlast ovo stanje pravda time da je i svetska privreda u velikim problemima što se odražava i na Srbiju i posledicama poplava koje su Srbiju zadesile maja ove godine. S druge strane, većina ekonomista